

סימור

סימורי שלי,

אני לא יודעת מאיפה להתחיל.

לא הספקתי להיפרד ממך כמו שצריך, לא הספקתי לחבק אותך חיבוק אחרון ולהזכיר לך כמה שאני אוהבת אותך, לא הספקתי לקחו לי חלק מהלב שלעולם לא יהיה שלם, ומה שנשאר לי זה רק להסתכל לאחור ולהיזכר. אוהבתי, כל מה שאני אגיד לא יתאר את כמות האהבה ההערכה וההערצה שיש לי אלייך.

אותך אני מכירה מהיום הראשון בכיתה א', היית ילדה ביישנית ויחד עם זאת גם קצת רעשנית, כמוני. ואולי זה מה שגרם לנו ישר להתחבר.

כולם אהבו אותך, כולם תמיד רצו להיות איתך. את הנוכחות שלך היה קשה לפספס. כשבאנו לגימנסיה כל אחת הכירה חברות חדשות אבל אנחנו כל השנים האלו תמיד שמרנו על קשר כל כך טוב, נפגשנו, בילינו יחד, צחקנו יחד. עברנו כל-כך הרבה יחד, ואת החוויות האלו אני תמיד אזכור, וכשאני אזכר בהן תופיע לי דמעה אך יחד עם זה חיוך. חיוך, כי כל זיכרון של חוויה איתך מלווה בשמחה וצחוק.

כשאומרים סימור ישר מה שעולה זה החיוך שלך. וכולם דיברו עליו, על החיוך הכובש שלך. לא הפסקת לחייך, לצחוק. לימדת אותי מה זה להינות מהחיים, לצחוק מהם, לא לפספס אף רגע. לא משנה באיזה מצב-רוח הייתי, ברגע שהיית באה ומחבקת אותי ישר היה עולה לי חיוך. היית משרה עליי קלילות כזאת, מלאת ביטחון, והרגשה שיש מישהו שאוהב אותי ושתמיד איתי.

אהבת לחבק, היית מלאה בחם ואהבה ורצית רק לתת ולאהוב, לשמח את כולם ואת זה לא רק אני אגיד, כולם כאן יגידו ויזכרו אותך כך, כילדה שפשוט מאוד אוהבת לאהוב.

בבית הספר, תמיד עזרת לכולם, כל מי שהיה נראה לך קצת לבד ישר פנית אליו והראית לו אהבה, שייכות. תמיד התנדבת והיית מוכנה להשתתף ולעזור בכל דבר. תמיד היית תומכת, היית פה בשביל כולם, כולם היו מספרים לך הכל כי היית אוזן קשבת וכנה. היית שמחה עם השמחה של האחר. אף פעם לא אמרת מילה רעה, לא ריכלת, אהבת את כולם ופירגנת כל כך לכולם. אף פעם לא שמרת טינה, נתת לכל בן אדם הזדמנות. וזו גדולה.

אני רוצה להודות לך על מי שהיית ומה שעשית למעני, למען החברים שלך, למען השכבה שלנו.

אני שמחה שהכרתי אותך ולא מצטערת על אף שנייה שלנו יחד והלוואי והיו יותר. את חלק ענק מהעבר שלי, הילדות שלי, מהזיכרונות שלי. אבל את גם חלק לא קטן מהעתיד שלי- כל דבר שאני עושה אני חושבת עלייך, כל צעד שאני עושה אני חושבת מה אני לוקחת ממך ומיישמת, איזו מעלה אני לוקחת מסימור ונותנת לעולם.

את תמיד תהיי לצדי בכל חיוך בכל שמחה, בכל הצלחה, ותמיד תהיי איתי גם כשאני אפול ואת זו שתרימי אותי, שתתני לי את הכוח להמשיך לחיות גם בשבילך.

יש לי עוד כל כך הרבה לספר ולהגיד, אבל אני אסכם את זה בכך שיש משפט שאומר- "אמור לי מי החברים שלך ואגיד לך מי אתה" אני גאה להגיד - סימור חברה שלי! אני גאה שהיית חלק לא קטן מהילדות שלי, אני שואפת להיות אפילו חלק קטן ממה שהיית, ומהערכים שיש לך.

סימור שלי, יפה שלי, אם את שומעת אותי עכשיו, אני רוצה שתדעי שאני מתגעגעת אלייך כל כך, מרגישים בחסרונוך מאוד. אני אוהבת אותך לנצח, מעריכה ומודה לך על הכל. מחכה כל כך לרגע שניפגש נדבר, נסתכל יחד אחורה ונצחק.

שלך תמיד, דניאל

סימור שלנו,
היית ונשארתי חלק בלתי נפרד מאתנו, אנחנו עדין מתקשים להבין את גודל האסון שפקד אותנו בלכתך.
הגעגוע אליך לא מרפה הוא רק הולך ומתעצם מיום ליום.
יפה שלנו זמנינו היה קצר, קצר מידי שנתיים זכינו לבלות איתך יחד באותה הכיתה לחוות איתך חוויות ולעשות שטויות כמו שרק יב2 יודעים.
השיעורים בכיתה איתך היו מצחיקים והכניסו לנו קצת "אקשן" כי תמיד היה לך מה להגיד. אבל זה כבר לא אותו הדבר בלעדיך, לא אותו הדבר בלי לשמוע את המשפט "קר לי תדליקו מזגן" או "תסגרו את החלונות כבר אני קופאת".
צברנו כל כך הרבה חוויות בשנתיים האלה, מהיום הראשון בתיכון, סיורי של"ח, טיולים שנתיים, גיחה, גדנ"ע והמסע לפולין שהיה לך כל כך חשוב לצאת אליו.
סימורי שלנו, את חסרה לנו. חסר לנו החיוך הגדול והאוהב שלך, לשמוע את הקול שלך, ואפילו ריח הלקים שהיית נוהגת לשים חסר.
כל דבר קטן מזכיר אותך, תפסת לכולנו חלק בלב ותמיד תישארי שם.
היית ילדה חייכנית ומוארת ולא משנה מה גם כשבכית צחקת, ילדה מדהימה עם לב שכולו עשוי זהב טהור, היית טובה, חכמה ומלאת רצון נתינה והתנדבות.
אנחנו לא נשכח את ההפסקות בכיתה, איך היית שמה לנו שירים ורוקדת כל כך אהבת לצחוק ולבלות והחיוך שהיה על פניך ולא ירד לשנייה חקוק לכולנו בזיכרון.
סימור, עכשיו כל החוויות ממך הפכו לזיכרונות ואנחנו שטים בתוכם.
הכיתה כבר לא תהיה שלמה בלעדיך ובלי טליה אבל אנחנו מבטיחים לכן שאנחנו נמשיך את דרכן. ואנחנו נסיים את השנה הזאת בשמחה שתמיד תהיה מהולה בעצב כי חלק מהלב שלנו הלך אתכן.
מבטיחים לך סימור שלעולם לא נשכח אותך, אנחנו נמשיך את הדרך שלך ואת תהיי חייה בנו תמיד.
אנחנו אוהבים אותך לנצח מתגעגעים וזוכרים. תמיד תישארי חלק מאתנו.
לא נשכח אותך לעולם. משפחת יב2.